

„der Bestemmelser om Handelsregistre og om Firmaer, i Hovedsagen fremtræde som enslydende, skyldes dette den i Udkastet fulgte Ordning af Stoffet, idet man fra de to nævnte Kapitler i det Væsentlige har holdt ude de Bestemmelser, som nærmere fastsætter det Omraade, indenfor hvilket deres Forrifter skulle finde Anvendelse, derunder navnlig ogsaa Omfanget af de Kategorier, hvorunder de forskjellige Slags Selskaber i Udkastet ere henførte, hvilke Bestemmelser ville findes optagne i Udkastets sidste Kapitel; som Følge heraf have enslydende Bestemmelser kunnet gives, uanset at der stundom, saaledes navnlig naar Talen er om de Bestemmelser, der angaa Selskaber med begrændset Ansvar, bagved dem ligger visse materielle Forskjelligheder.“

Naar Kommissionen saaledes for Tiden har antaget i den betegnede Retning at burde indskrænke sin Virksomhed til Bestemmelser af ikkun formel Natur, og at Tilveiebringelsen af Ensartethed i Landenes materielle Retstilstand maa være forbeholdt senere Forhandlinger, formener Flertallet, at et forhaabentlig tilfredsstillende Resultat af disse sidste bør afventes, forinden der fra Lovgivningens Side foretages Skridt paa dette Omraade.

Medens Flertallet allerede i Følge det Anførte ikke kan tilraade at ophøje Lovforslaget til Lov, bestyrkes Flertallet yderligere heri ved den Betragtning, at Lovforslaget, der gaar ud paa at ophæve den nugældende ovenfor nævnte Lov af 23de Januar 1862, vil medføre saa indgribende Forandringer i vor efter bemeldte Lov gjældende Retstilstand, at disse under de foreliggende Omstændigheder maa synes stikkede til at vække ikke ringe Betæneligheder. I denne Retning skal eksempelvis anføres paa den ene Side: Forpligtelsen efter Lovforslagets § 8 for enhver Handlende og med ham efter § 35 sigestillet, der ikkun driver Forretning under sit eget Navn, til at gjøre Firmaanmeldelse under Straf af Bøder fra 5 til

500 Kr., og paa den anden Side Fritagelsen fra Firmaanmeldelse for Alle, som bruge et fra deres Navn forskjelligt Forretningsfirma, men drive Handel enten af visse Arter, derunder Høtere, eller i Henhold til Adkomst paa anden Næring, saasom Haandværkere (Lovforslagets § 35 jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 23 og Kommissionsbetænkningen, Side 41—42).

Flertallet kan ikke anse deslige Forandringer i den gjældende Ret for at være i og for sig anbefalelige, og naar Kommissionsbetænkningen til Støtte for samme anfører Frygt for Overfyldning af Registrene og derved fremkaldt Mangel paa disses Overskuelighed, turde det ikke lades ude af Vie, at de samme Medlemmer synes at ville flyde af den foreslaaede ny Forpligtelse til Firmaanmeldelse for Alle, der under deres eget Navn drive saadan Handel eller dermed ligestillet Virksomhed, som omhandles i Lovforslagets §§ 1 og 35.

I Henhold til Foranstaaende stiller Flertallet det Forslag, at Folkethinget vedtager en saalydende Dagsorden:

„I det Folkethinget erkjender Ønskeligheden af en ensartet Lovgivning for Sverig, Norge og Danmark paa det paagjældende Omraade, men ikke anser det foreliggende Lovforslag for skikket til at hidføre en saadan, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Mindretallet (Hage, Halkier og Hedemann) skal bemærke:

Det er formentlig netop Rettsregler af formel Natur, som have Betydning for den daglige Samhandel, medens de i den materielle Selskabsret grundede Forskjelligheder nærmest faae Betydning i Tilfælde af Insolventis. Det synes derfor rimeligt at acceptere Kommissionens Arbejde, selv om en fuldstændig Overensstemmelse ikke lader sig opnaa. Dette synes den naturlige Wei